

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721201652
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6721201652.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, právne zastúpeného advokátom Jánom Šoltésom, IČO: 37 927 795, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému P. Š., N.. XX.XX.XXXX, C. A. H. S. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenému advokátom JUDr. Ľubomírom Ivanom, IČO: 42 197 821, so sídlom advokátskej kancelárie Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 10.095,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s.; krátky názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov (ďalej len „pôvodný žalobca“) sa žalobou, ktorá bola doručená súdu dňa 21.04.2021, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 10.095,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 02.10.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok (ďalej len „pôvodný veriteľ“) uzatvoril so žalovaným dňa 08.09.2016 Zmluvu o pôžičke č. 6240172/7590501097 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol pôvodný veriteľ žalovanému ako dlžníkovi celkovú sumu pôžičky vo výške 10.000,- Eur. Podľa zmluvy žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 120-tich mesačných splátkach v sume 182,03 Eur, a to až do celkovej sumy vo výške 21.843,60 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil na pôžičku sumu 3.458,57 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný veriteľ listom zo dňa 26.07.2018 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Preto pôvodný veriteľ využil oprávnenie v zmysle zákonného ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a dňa 19.09.2018 úver predčasne zosplatnil, o čom žalovaný bol informovaný listom zo dňa 26.09.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal

do omeškania viac než 3 mesiace, a teda pôvodnému veriteľovi vzniklo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 10.095,50 Eur. Z tejto sumy uplatňuje nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 02.10.2018 do zaplatenia, keď nárok na zákonné úroky z omeškania uplatňuje od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 zmluvných podmienok sa zásielka považuje za doručenú 5.-tym dňom od podania na poštovú prepravu.

2. O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom Sp.zn. 14Csp/21/2021-50 zo dňa 28.05.2021.

3. Proti platobnému rozkazu žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením. Nakoľko proti platobnému rozkazu Sp.zn. 14Csp/21/2021-50 zo dňa 28.05.2021 podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením, zrušil sa tým zo zákona tento platobný rozkaz podľa § 267 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), podľa ktorého, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje v celom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

4. Žalovaný v odpore zo dňa 11.11.2021, ktorý bol doručený súdu dňa 12.11.2021 uviedol, že žalobu žalobcu pokladá za nedôvodnú, navrhol ju zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. V odpore namietal, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko voči nemu nemá žiadnu pohľadávku. Pokiaľ ide o samotnú zmluvu na základe ktorej sa žalobca domáha voči nemu zaplatenia istiny s príslušenstvom, vzhľadom na povahu subjektov tohto právneho vzťahu je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že žalobca pri uzatvorení zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom on zmluvu uzatváral ako fyzická osoba mimo rámca obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Preto už z povahy účastníkov predmetného vzťahu má za to, že v danej veci ide o tzv. spotrebiteľský vzťah, ktorý požíva ochranu vnútroštátneho a medzinárodného práva. Namietal, že predmetná zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď síce v zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), avšak spôsob jej výpočtu resp. proces, ktorého výstupom je RPMN, absentuje, a teda nie je zrejmé, aká suma v prípade úhrady pripadaná na istinu a aká na príslušenstvo. Tiež výpis čerpania splátok a úhrad prezentovaný žalobcom neobsahuje podstatné náležitosti a pôsobí neprehľadne a chaoticky. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu uplatneného v konaní. Ďalej poukázal na to, že zmluva síce obsahuje výšku splátky a počet splátok, neobsahuje však termíny splátok istiny, ani úrokov a ani poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Preto úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy treba považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

5. Žalobca na odpor žalovaného reagoval vyjadrením, ktoré bolo doručené súdu dňa 07.01.2021. V tomto vyjadrení uviedol, že zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne podpísaná vrátane Všeobecných obchodných podmienok a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky alebo dojednania. Vo vyjadrení ďalej odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a K. A., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case law Súdneho dvora EÚ predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 ods. 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Tento rozsudok je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok. Žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich mu z úverovej zmluvy. Zloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v základných náležitostiach úverovej zmluvy predstavuje rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí úverovej zmluvy ako právneho úkonu. Neexistuje racionálny dôvod, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala byť už v hlavných zmluvných dojednaniach zložitejšia ako napríklad zmluva o úvere uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal na to, že Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (súčasný § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch) je v rozpore so Smernicou

2008/48/ES, t.j. záväzným prameňom práva. Tiež vylúčil oprávnenosť sankcie straty nároku na úroky a poplatky v prípade, že úverová zmluva neobsahuje rozdelenie úverovej splátky na jej jednotlivé zložky, t.j. na časť istiny, časť úrokov a časť poplatkov, podľa vnútroštátneho práva, keďže nejde o obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy v zmysle Smernice 2008/48/ES a tak ani o takú náležitosť, ktorej absencia by bola spôsobilá spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Jeho právny predchodca tak neporušil žiadne povinnosti, preto mu vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. Žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave Sp.zn. 16Co/55/2019, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 Sp.zn. 3Cdo/146/2017 a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.07.2019 Sp.zn. 6Cdo/113/2018, keď Najvyšší súd SR v odôvodneniach svojich rozhodnutí zhodne uviedol, že od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Trval preto na podanej žalobe v celom rozsahu.

6. Ešte pred podaním tohto podania žalobcom súd uznesením Sp.zn. 14Csp/21/2021-103 zo dňa 30.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2021 rozhodol o zmene subjekte na strane žalobcu tak, že pripustil, aby na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava do konania vstúpil nový žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, s ktorou spoločnosťou súd následne v konaní konal ako so žalobcom. Uznesenie bolo vydané podľa § 80 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 CSP s tým, že súd mal za preukázané z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 26.10.2021, ktoré pôvodný žalobca adresoval žalovanému, že pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému vyplývajúca z predmetnej zmluvy bola postúpená na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154. V zmysle § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávky, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnu skutočnosťou na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je práve toto oznámenie o postúpení pohľadávky, samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Súd vydal predmetné rozhodnutie na základe procesného podania pôvodného žalobcu, ktoré bolo doručené súdu dňa 08.11.2021 a ktorým pôvodný žalobca navrhol túto zmenu subjektu na strane žalobcu v dôsledku postúpenia predmetnej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava.

7. Po postúpení pohľadávky vyplývajúcej z posudzovanej zmluvy počas súdneho konania z pôvodného žalobcu na nového žalobcu, spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, žalovaný reagoval na toto postúpenie a na vyjadrenie už nového žalobcu, ktoré bolo doručené súdu dňa 07.01.2021 vyjadrením zo dňa 20.02.2022, ktoré bolo doručené súdu dňa 20.02.2022. V tomto vyjadrení žalovaný zotrval na tom, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby, o ktorej sa koná. Poukázal na to, že v prípade spotrebiteľských zmlúv medzi bankou a spotrebiteľom jednoznačne platí záver, že banka v postavení dodávateľa sa nemôže odchyliť od ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách v neprospech spotrebiteľa, a to skrze materiálneho korektívu ochrany práv spotrebiteľa vyjadreného v ustanovení § 54 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko je zjavné, že takýmto odklonom (v neprospech spotrebiteľa) by bol porušený Občiansky zákonník a spotrebiteľ by si objektívne zhoršil svoje zmluvné postavenie. Nakoľko by sa jednalo o právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom, v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka by bolo takéto dojednanie absolútne neplatné pre rozpor so zákonom a absolútne neplatné by bolo aj postúpenie pohľadávky na základe takéhoto dojednania. Je teda možné vnímať postupcu ako spoločnosť, ktorá bola pri postupovaní svojich pohľadávok povinná dodržiavať a rešpektovať ustanovenia upravujúce takýto právny úkon, pričom vzhľadom k prejednávanej právnej veci je nutné konštatovať, že žalobca v tomto prípade nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko zmluvou o postúpení pohľadávky došlo v tomto konkrétnom prípade k porušeniu resp. nedodržaniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v spojení s § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Ohľadom náležitostí zmluvy je nutné spomenúť, že za daných okolností sa má článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej so splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva viažuca sa k prejednávanej veci však

nedisponuje takouto vnútornou skladbou, ktorá by spotrebiteľovi umožnila bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Z týchto dôvodov žiadal žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14.04.2022, ktorého sa právny zástupca žalovaného zúčastnil, právny zástupca žalobcu sa tohto pojednávania nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 24.03.2022 (č.l. 152 spisu), tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 06.04.2022. V tomto podaní právny zástupca žalobcu oznámil, že ospravedlňuje svoju a žalobcovi neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu nenavýšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Navrhol vo veci rozhodnúť bez účasti žalobcu a tiež bez jeho účasti ako právneho zástupcu žalobcu. Nepožiadaval zo žiadneho dôvodu o odročenie tohto pojednávania, na vyjadrenie žalovaného doručené súdu dňa 20.02.2022 nereagoval. Nakoľko právny zástupca žalobcu bol na toto pojednávanie predvolaný riadne a včas, a nakoľko tento nepožiadaval zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania a súhlasil s prejednaním veci vo svojej neprítomnosti, súd na tomto pojednávaní vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v prítomnosti právneho zástupcu žalovaného, keď procesne postupoval podľa § 180 CSP.

9. Na základe listinných dôkazov, ktoré žalobca predložil v konaní, žalovaný v konaní nepredložil žiadne dôkazy a ani neoznačil žiadne dôkazy na vykonanie súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná.

10. Dňa 08.09.2016 bola medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľom na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere (zmluva o poskytnutí Najľahšej pôžičky) č. 7590501097 (ďalej len „zmluva“). Veriteľ uzatvoril túto zmluvu ako dodávateľ, žalovaný uzatvoril túto zmluvu ako spotrebiteľ. Z tejto zmluvy súd ďalej zistil, že veriteľ poskytol žalovanému finančnú pôžičku v sume 10.000,- Eur, keď išlo o bezúčelový spotrebiteľský úver. Žalovaný sa zaviazal splácať spotrebiteľský úver v mesačných splátkach s počtom 120 v sume mesačnej splátky 182,03 Eur. RPMN v zmluve je uvedená 19,90 %, priemerná hodnota RPMN je v zmluve uvedená 9,22 %, odplata je v zmluve uvedená 19,90 %. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná na deň 20.10.2016, každej nasledujúcej mesačnej splátky vždy do 20.-teho dňa v mesiaci. Termín konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na deň 20.09.2026. Najvyššia prípustná výška odplaty v zmluve je uvedená 20,20 %. Poistenie úveru nebolo dojednané. Bezúčelový spotrebiteľský úver bol poskytnutý za fixnú ročnú úrokovú sadzbu 19,90 %. Celkovú čiastku, ktorú sa zaviazal žalovaný na zmluvu zaplatiť, táto je vyčíslená na sumu 21.843,60 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa sú vyčíslené na čiastku 11.843,60 Eur. Zmluvné podmienky sú súčasťou samotnej zmluvy. V čl. 7 zmluvy je uvedený splátkový kalendár, ktorý obsahuje splatnosť každej mesačnej splátky s uvedeným konkrétnym dátumom jej splatnosti, výšku každej mesačnej splátky s rozpisom na istinu a úrok. V čl. 10.2 zmluvných podmienok je dojednané, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. V čl. 8. zmluvných podmienok je uvedené, že RPMN sa vypočíta podľa klientom zvoleného (spoločnosťou určeného) spôsobu splácania pôžičky podľa vzorca uvedeného v zákone o spotrebiteľských úveroch. Článok obsahuje vzor tohto vzorca. Podmienky splácania úveru boli dojednané v čl. 6. zmluvných podmienok. Podľa bodu 6.1 týchto klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a v termínoch uvedených v splátkovom kalendári. Podľa bodu 6.2 prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Podľa bodu 6.5 splátka sa považuje za splatenú okamihom pripísania finančných prostriedkov v predpísanej výške na účet spoločnosti. V čl. 12. zmluvných podmienok je upravené doručovanie. Podľa bodu 12.1 doručovanie písomností medzi spoločnosťou a klientom sa uskutočňuje najmä, avšak nielen poštou, elektronickou formou alebo faxom. Podľa bodu 12.2 spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu spoločnosťou. Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu

klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží.

11. Do súdneho spisu pôvodný veriteľ predložil i Žiadosť o spotrebiteľský úver (žiadosť o poskytnutie Najľahšej pôžičky), číslo žiadosti: 7590501097 podpísanú dňa 08.09.2016 žalovaným. Žiadosť je adresovaná veriteľovi Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. V žiadosti v bode V. Pôžička ohľadne bezúčelového spotrebiteľského úveru sú uvedené totožné údaje ako v čl. V. samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný ako žiadateľ k žiadosti predložil Potvrdenie zamestnávateľa o svojom príjme datované dňom 08.09.2016 (č.l. 18 spisu), ďalej výplatné pásky vystavené svojim zamestnávateľom za obdobie 06/2016 a 07/2016, keď za obdobie 06/2016 žalovaný dokladal čistú mzdu 806,15 Eur a za 07/2016 čistú mzdu 827,59 Eur. Tiež žalovaný k žiadosti predložil Potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava zo dňa 08.09.2016, z ktorého vyplýva, že ku dňu vystavenia potvrdenia dňa 08.09.2016 žalovaný bol oprávnenou osobou splnomocnenou klientom v podpisovom vzore na nakladanie s prostriedkami na účte špecifikovanom v tomto potvrdení a založenom na klienta: Ing. Šimonová Polcová Tatiana s uvedením rodného čísla.

12. Žalovaný k predmetnej zmluve podpísal dňa 08.09.2016 Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov (č.l. 20 spisu), ďalej dňa 08.09.2016 Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (č.l. 22-23 spisu), ďalej dňa 08.09.2016 Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver (č.l. 23 spisu), keď k zmluve boli pre spotrebiteľa vydané i Informácie v zmysle § 15 zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov (č.l. 26 spisu), keď v konaní žalobca predložil aj Zoznam dokladov k pôžičkám s dátumom spracovania žiadosti 08.09.2016 a odoslania zložky do CFH dňa 12.09.2016 (č.l. 26 spisu) a ďalej elektronické spracovanie žiadosti č.: 7590501097 spotrebiteľa zo dňa 09.09.2016 (č.l. 27-28 spisu). Do súdneho spisu pôvodný veriteľ predložil i Prehľad splátok a úhrad, z ktorého vyplýva, že žalovaný doposiaľ zaplatil na spotrebiteľský úver sumu 3.458,57 Eur. Zaplatil tak 19 mesačných splátok, každú vo výške 182,03 Eur. Zaplatil splátky splatné odo dňa 20.10.2016 do 20.04.2018 vrátane. Nasledujúce splátky už nehradil. Prvá splátka, s ktorou sa dostal do omeškania bola splátka splatná dňa 20.05.2018.

13. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.07.2018 pôvodný veriteľ resp. VÚB, a.s., oznámil žalovanému, že má zo zmluvy nedoplatok na splátkach v celkovej výške 546,09 Eur, keď túto sumu žiadal uhradiť bezodkladne. Súčasne ho upozornil, že ak do 05.09.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2018, bude oprávnený úver predčasne zosplatiť. Žalobca v konaní predložil fotokópiu doručky o doručovaní tejto výzvy žalovanému na adresu H. S. XXXX/XX, XXX XX D., keď zásielku si žalovaný neprevzal v odbernej lehote (č.l. 29 spisu).

14. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.09.2018 veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s., oznámila žalovanému, že jeho dlh z predmetnej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Súčasne banka vyčíslila dlžnú čiastku na sumu 10.095,50 Eur. Požiadala o úhradu vyčíslenej čiastky. Doručovanie tohto oznámenia žalovanému v konaní nebolo preukazované, žalobca v žalobe uviedol, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo zaslané žalovanému obyčajnou listovou zásielkou, preto nedisponuje dôkazom o doručovaní.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 08.09.2016. Uzavretie predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo v konaní žalovaným spochybnené. Vo veci súd podľa obsahu zmluvy nemal žiadne pochybnosti, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou (typovou, formulárovou). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie spotrebiteľom. Žalovaný mal v danom zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a veriteľ mal postavenie dodávateľa. Na žalovaného pri uzatvorení daného zmluvného vzťahu je potrebné hľadieť teda ako na spotrebiteľa, pretože pri uzatvorení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Na veriteľa je potrebné hľadieť ako na dodávateľa, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti. Na daný zmluvný právny vzťah je potrebné preto aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere

súd zároveň podriadil aj pod právny režim Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru (§ 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o zmluvu, žalovaný má tak s poukazom na § 2 písm. a/ uvedeného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže vychádzajúc z obsahu zmluvy, nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Veriteľ má s poukazom na § 2 písm. b/ uvedeného zákona postavenie dodávateľa, keďže do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Charakter zmluvy ako spotrebiteľskej je daný i § 52 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy v zmysle ktorého ods. 1 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Z ods. 3 a ods. 4 tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa projektu rozdelenia zlúčením uzavretého dňa 11.12.2017 medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s., ako zanikajúcou spoločnosťou a Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s. ako nástupníckymi spoločnosťami uvedeného v notárskej zápisnici č. NZ54215/2017 zo dňa 11.12.2017 spísanej JUDr. Ľubicou Floriánovou, notárkou so sídlom notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí 3 včítane Prílohy 1 projektu, po účinnosti rozdelenia bude spoločnosť VÚB Leasing, a.s. pokračovať v prevádzkovaní splátkového predaja a leasingu zanikajúcej spoločnosti v rámci svojich existujúcich povolení na poskytovanie spotrebiteľských úverov, finančného sprostredkovania a živnostenských oprávnení tak, že pokiaľ ide o produkt QCar, spoločnosť VÚB Leasing, a.s. prevezme všetky práva a povinnosti z právnych vzťahov existujúcich k rozhodnému dňu a bude pokračovať v prevádzkovaní produktu v QCar; a pokiaľ ide o produkt Triangel - splátkový predaj, spoločnosť VÚB Leasing, a.s. prevezme všetky práva a povinnosti z právnych vzťahov existujúcich k rozhodnému dňu; spoločnosť VÚB Leasing, a.s., po rozhodnom dni nebude vstupovať do nových právnych vzťahov s klientmi týkajúcich sa produktu Triangel - splátkový predaj. Po účinnosti rozdelenia bude VÚB, a.s. pokračovať v prevádzkovaní ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti v rámci svojej existujúcej bankovej licencie. Určenie časti obchodného majetku a záväzkov vrátane zamestnancov zanikajúcej spoločnosti, ktoré prechádzajú na jednotlivé nástupnícke spoločnosti ako aj zoznam aktuálnych dodávateľských a odberateľských zmlúv zanikajúcej spoločnosti k 31. decembru 2017 a ich prerozdelenie medzi jednotlivé nástupnícke spoločnosti sú uvedené ako Príloha 1 tohto projektu. V dôsledku rozdelenia splátkový predaj a leasing prejde do VÚB Leasing, a.s. a ostatné podnikanie prejde do VÚB a.s..

17. Medzi stranami v konaní nebolo sporné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 08.09.2016 medzi pôvodným veriteľom, ktorým bola spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej za podmienok dojednaných v tejto zmluve o úvere, ktorej bolo pridelené č. 7590501097 (ďalej len „zmluva o úvere“). Na základe tejto zmluvy o úvere pôvodný veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 10.000,- Eur. Úver bol poskytnutý za dojednanú úrokovú sadzbu 19,90 % ročne keď úroková sadzba bola dojednaná ako fixná ročná úroková sadzba čo znamená, že dojednaná úroková sadzba sa počas trvania zmluvného vzťahu nemenila. Preto námietka žalovaného ako spotrebiteľa, že zmluva neobsahuje „termíny splátok istiny, ani úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“ je neopodstatnená, nakoľko medzi stranami úverovej zmluvy bola dojednaná ročná úroková sadzba fixná, čo znamená, že výška ročnej úrokovej sadzby dojednanej v zmluve sa nemenila počas trvania celého zmluvného vzťahu. Uvedený vyplýva z obsahu zmluvy. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach po 182,03 Eur so splatnosťou vždy k 20.-temu dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 20.10.2016, poslednej na deň 20.09.2026, čo bol termín konečnej splatnosti celého

úveru. Podmienky splácania úveru boli dojednané v čl. 6. úverovej zmluvy. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, ak nie je dohodnuté inak, tak ako to vyplýva z čl. 6 bodu 6.2 úverovej zmluvy. Priamo z obsahu zmluvy vyplýva, že prvá splátka bola splatná dňa 20.10.2016. Samotná zmluva obsahuje v čl. 7. splátkový kalendár, v ktorom je uvedená výška každej mesačnej splátky s rozpisom na istinu a na úrok, splatnosť každej mesačnej splátky za obdobie trvania celého úverového vzťahu, keď žalovaný sa zaviazal splácať úver v 120-tich mesačných splátkach. Žalovaný ako spotrebiteľ tak z obsahu zmluvy mal vedomosť o presnej výške každej mesačnej splátky, o jej splatnosti, ako vedomosť i o tom, aká suma z každej konkrétnej mesačnej splátky pripadá na zaplatenie istiny, koľko pripadá na zaplatenie úroku. Preto pokiaľ žalovaný ako spotrebiteľ namietal, že „v predmetnej zmluve síce RPMN uvedená je, avšak jej spôsob výpočtu, resp. proces, ktorého výstupom je RPMN absentuje, a teda nie je zrejmé, aká suma v prípade úhrady pripadá na istinu a aká na príslušenstvo“, táto obrana žalovaného nebola dôvodná. Navyše tak, ako správne žalobca poukazoval, v tomto smere je judikatúra súdov už ustálená vzhľadom na právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a K. A., keď v tomto smere nemožno opomenúť ani judikatúru Najvyššieho súdu SR, napríklad uznesenie Sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018. Z uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu SR totiž vyplýva, že pokiaľ ide o to, „či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. (v čase uzatvorenia zmluvy o úvere išlo o § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z.) umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky“. Uvedené súd len dopĺňa na obranu žalovaného, i keď v súdenom prípade samotná zmluva o úvere takýto rozpis obsahuje. V tomto obrana žalovaného nebola dôvodná. Napokon zmluva o úvere obsahuje RPMN 19,90 %, celkové náklady spotrebiteľa vyčíslené na sumu 11.843,60 Eur ako aj vyčíslenie celkovej čiastky, ktorú sa spotrebiteľ zaviazal uhradiť spolu na istinu a úroky, poplatky, ide o čiastku 21.843,60 Eur. Priemerná hodnota RPMN je tiež v zmluve uvedená 9,22 %. Spôsob výpočtu RPMN je tiež uvedený v samotnej zmluve, v čl. 8., keď neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli i Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere podpísané spotrebiteľom dňa 08.09.2016 obsahujúce výpočet resp. spôsob výpočtu RPMN, ako aj Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver rovnako podpísaná spotrebiteľom dňa 08.09.2016 a obsahujúca spôsob výpočtu RPMN a uvedenie i priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov. Preto tiež neobstojí obrana žalovaného v tom, že v predmetnej zmluve chýba spôsob výpočtu RPMN, resp. proces, ktorého výstupom je RPMN. Zmluva o úvere tak obsahuje všetky spochybnené žalovaným náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, konkrétne týmto zákonným ustanovením vyžadované náležitosti uvedené pod písm. i/, pod písm. k/ a pod písm. l/ tohto zákonného ustanovenia.

18. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

písm. k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

písm. l/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Základnú spornú otázku, ktorú bolo v konaní potrebné vyriešiť bola otázka aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Žalovaný namietal, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Dôvodil to tým, že zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k nedodržaniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona

č. 483/2001 Z.z. o bankách v spojení s ustanovením § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Namietal, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru mu nebolo doručené a poukazoval na to, že žalobca túto skutočnosť nepreukázal žiadnym dôkazom.

20. Žalobca na túto obranu žalovaného v konaní nereagoval.

21. V civilnom sporovom konaní je potrebné rozlišovať procesnú legitímáciu a vecnú legitímáciu. Procesnou legitímáciou sa rozumie oprávnenie byť stranou v spore. Vecnou legitímáciou sa rozumie z hmotného práva vyplývajúci stav svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Či je strana vecne legitímovaná, buď aktívne (na strane žalobcu) alebo pasívne (na strane žalovaného), ukáže sa v konečnom vecnom súdnom rozhodnutí. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konkrétnom konaní.

22. Súd sa v danej veci preto zaoberal otázkou, či pri postúpení pohľadávky banky na nového veriteľa, ktorý nie je bankou bolo zachované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách“). Žalobca v konaní dokladal aktívnu legitímáciu po postúpení pohľadávky bankou Prílohou č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok (č.l. 79 spisu), Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.10.2021 (č.l. 80 spisu), z ktorého vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s., pôvodne Consumer Finance Holding, a.s. postúpila svoju pohľadávku ku dňu 21.10.2021 zo zmluvy na subjekt Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, a Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 21.10.2021 (č.l. 82 spisu) spolu s Dodatkom č. 4 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 30.11.2017 v znení jej dodatkov č. 1, č. 2, č. 3 a č. 4 (č.l. 83-85 spisu). Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

26. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) je splatnosť dlhu, omeškanie klienta trvajúce aspoň 90 dní a písomná výzva banky na splnenie povinností. Ak niektorý z týchto predpokladov nie je splnený, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Ak napriek tomu k jej postúpeniu došlo, ide o právny úkon odporujúci zákonu, preto je neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka).

30. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách dáva možnosť postúpenia pohľadávky aj bez súhlasu klienta, musia však byť naplnené vyššie uvedené podmienky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, je neplatný právny úkon. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR Sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R60/2018, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2018 Sp.zn. 7Cdo/26/2017, z ktorého vyplýva: „podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka)“.

31. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, keď žalobca túto skutočnosť tvrdil i v samotnej žalobe, že úver bol predčasne zosplatnený ku dňu 19.09.2018 Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.09.2018, keď išlo o písomnú výzvu banky na plnenie celého zosplatneného úveru v čiastke 10.095,50 Eur adresovanú žalovanému (č.l. 30 spisu). V zásade túto výzvu možno považovať za výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, keď ide o hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (t.j. aby vyvolal tento právny úkon zamýšľaný hmotnoprávny účinok, musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta). Žalobca (a ani jeho právny predchodca - banka) v konaní nepreukázal, že túto písomnú výzvu žalovanému doručil, keď takýto záver vo vzťahu k žalovanému z vykonaného dokazovania nevyplýva. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia podmienok ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaťažuje v spore žalobcu, ktorý bol vzhľadom na obranu žalovaného (poprel doručenie výzvy) povinný svoje tvrdenie preukázať (predložiť dôkazy o doručovaní tejto výzvy žalovanému na adresu žalovaného). Je potrebné dodať, že aplikáciu tohto kogentného ustanovenia Občianskeho zákonníka nemôžu strany vylúčiť svojou dohodou, preto bez preukázania doručenia písomnej výzvy na plnenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách do dispozičnej sféry žalovaného nemohol súd dospieť k záveru o splnení podmienok ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z..

32. Na základe uvedeného je potom zrejmé, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo doručenie písomnej výzvy na plnenie do dispozičnej sféry žalovaného pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok, nedošlo tak k účinnému predčasnemu zosplatneniu úveru v zmysle naplnenia jednej z podmienok uvedených pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto právny úkon postúpenia predmetnej pohľadávky na žalobcu z banky je v tejto časti v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný, pričom súd je povinný aj bez námietky (z úradnej povinnosti) na túto absolútnu neplatnosť prihliadnuť. Na základe uvedeného potom súd uzatvára, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní, keď pre jej nedostatok na strane žalobcu súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Postúpenie pohľadávky v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách má totiž za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 Občianskeho zákonníka (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR Sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018).

33. Vo vyššie uvedenej súvislosti nemožno opomenúť ani ustanovenie § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ods. 1 ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa na oprávneného poskytovateľa spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (zákon č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov) na veriteľa oprávneného poskytovateľa spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (zákon č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov) a

b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

34. V súdenom prípade na základe vyššie uvedených skutočností neboli naplnené zákonné predpoklady pre postúpenie pohľadávky ani v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

35. Vzhľadom na povahu a charakter celkovej úpravy zosplatnenia uvedenej v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, aj pri spotrebiteľských úveroch je veriteľ povinný uplatniť svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle obmedzení § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, t.j. najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru. Ak toto právo nevyužije, jeho právo na predčasné zosplatnenie zaniká a dlžník je povinný uhrádzať individuálne splátky úveru, pričom k zosplatneniu úveru účinným spôsobom nedôjde. Uvedené súd dodáva na tú skutočnosť, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bankou zo dňa 26.09.2018 bolo žalovanému doručené riadne v rámci súdneho konania. Nakoľko oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo riadne žalovanému doručené len v rámci súdneho konania, teda nie najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru (20.10.2018), právo veriteľa na predčasné zosplatnenie úveru na základe oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.09.2018 zaniklo (banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru pre neuhradenie splátky za 05/2018 splatnej dňa 20.06.2018, uplatnila ho po 3 mesiacoch od omeškania tejto splátky do splatnosti najbližšej splatnej splátky, teda dňa 20.10.2018, keďže ho uplatnila listom zo dňa 26.09.2018). Teda, ak oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené počas súdneho konania, právo veriteľ nevyužil v zmysle ustanovenia § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, t.j. najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru, preto právo na predčasné zosplatnenie na základe tohto oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zaniklo.

36. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd potom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

37. Na záver už súd len dodáva, že pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu (bez jej zdôvodnenia), súd sa touto námietkou v konaní nezaoberal vzhľadom k tomu, že žalobu žalobcu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Žalovaný mal v konaní plný úspech, žalobca plný neúspech, preto žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).